ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420554110
AA43-2578-13/15

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2013.gada 30.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents M.Birzgalis,
tiesneši K.Berķis un A.Šteinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 13.janvāra lēmuma Nr.22.4/1565 atcelšanu daļā, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 24.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) Zemgales reģionālā iestāde no 2009.gada 5.maija līdz 27.jūlijam veica SIA „*/Nosaukums/*" (turpmāk – pieteicēja) pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN), iedzīvotāju ienākuma nodokļa un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu auditu par 2006.gada jūniju – 2008.gada decembri un uzņēmumu ienākuma nodokļa auditu par 2006. – 2007.gadu.

Ar VID Zemgales reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas 2009.gada 27.jūlija lēmumu Nr.111 pieteicējai papildus nomaksai budžetā noteikti Ls 12281,72, no tiem: PVN Ls 5862, soda nauda Ls 3600,10 un nokavējuma nauda Ls 2819,62, palielināti 2006.gada zaudējumi par Ls 9983 un 2007.gada zaudējumi par Ls 546, kā arī samazināta no budžeta atmaksājamā PVN summa par Ls 1279,08.

Nepiekrītot papildu nomaksai budžetā noteiktajam nodokļu maksājumam, pieteicēja lēmumu daļā par papildu aprēķināto nodokļu summu saistībā ar nekustamā īpašuma */adrese/*, pārdošanu apstrīdēja VID Zemgales reģionālās iestādes direktoram.

2009.gada 30.septembrī VID Zemgales reģionālās iestādes direktors pieņēma lēmumu Nr.01-10.02/138, ar kuru nolēma:

1) atcelt apstrīdēto lēmumu daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto PVN Ls 5862, soda naudu Ls 3412 un par samazināto no budžeta atmaksājamo nodokļu summu Ls 962;

2) atstāt negrozītu apstrīdēto lēmumu daļā par papildus aprēķināto un budžetā noteikto nokavējuma naudu Ls 2819,62 un soda naudu Ls 92,98, samazināto no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 317,08 un aprēķināto soda naudu Ls 30% apmērā Ls 95,12, palielinātiem 2006.gada zaudējumiem par Ls 9983 un palielinātiem 2007.gada zaudējumiem par Ls 546;

3) noteikt papildus nomaksai budžetā PVN Ls 5862 un no budžeta atmaksājamā PVN samazinājumu par Ls 926.

Pieteicēja šo lēmumu apstrīdēja VID ģenerāldirektoram.

[2] VID ģenerāldirektors 2010.gada 13.janvārī pieņēma lēmumu Nr.22.4/1565 (turpmāk – Lēmums), ar kuru nolēma:

1) atcelt VID Zemgales reģionālās iestādes direktora 2009.gada 30.septembra lēmumu daļā par samazināto no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 926;

2) atstāt negrozītu minēto lēmumu daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto PVN Ls 5862 un nokavējuma naudu Ls 2819,62, saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta piekto daļu aprēķināto soda naudu Ls 92,98, samazināto no budžeta atmaksājamo PVN Ls 317,08 un aprēķināto soda naudu Ls 95,12, kā arī par palielinātajiem zaudējumiem 2006.gadā Ls 9983 un 2007.gadā Ls 546;

3) papildus nomaksai budžetā noteikt PVN Ls 926 un nokavējuma naudu Ls 445,41.

Lēmumā norādīti šādi argumenti.

Pieteicēja 2006.gada 28.augustā noslēgusi darījumu par nekustamā īpašuma */adrese/*, Ls 100000 vērtībā pārdošanu *I.O.*. Līgums ir uzskatāms par nodokļa rēķinu, tas arī satur visus likumā paredzētos nodokļa rēķina rekvizītus.

Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta piektajā daļā noteikts, ka jebkura PVN summa, kas samaksāta saskaņā ar nodokļu rēķinu, kura izsniedzējam nav tiesību tādu izsniegt, personai, kura ir izsniegusi rēķinu, šī summa jāiemaksā valsts budžetā.

Tā kā pieteicēja nav pārdevusi nelietotu nekustamo īpašumu, taču *I.O.* pārskaitīja pieteicējas kredītiestādes norēķinu kontā visu līgumā noteikto summu Ls 100000 apmērā (tai skaitā PVN Ls 6788), pieteicēja nepamatoti no *I.O.* saņēmusi nodokli, kuru tai nebija tiesību saņemt.

Pieteicējai par 2006.gada augustu nepamatoti saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmās daļas un 32.^{3}panta pirmās daļas nosacījumiem tika aprēķināts PVN Ls 5862 un samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 926, jo konkrētajā gadījumā saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta otro daļu papildus nomaksai budžetā bija jāaprēķina PVN Ls 6788 un soda nauda 100% apmērā no nelikumīgi saņemtās nodokļa summas.

Tā kā pārskatīšanas process tika ierosināts uz nodokļu maksātāja iesnieguma pamata un apstrīdēšanas stadijā nav pieļaujama soda naudas palielināšana, tad VID Zemgales reģionālās iestādes direktoram, atceļot pārbaudes laikā aprēķināto soda naudu, tā bija jānosaka papildus nomaksai budžetā atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta otrās daļas nosacījumiem atceltajā apmērā.

Tādējādi saskaņā ar minēto un likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 29.panta otro daļu pieteicējai par 2006.gada augustu papildus nomaksai budžetā ir nosakāms PVN Ls 6788 un nokavējuma nauda Ls 3265,03, nevis PVN Ls 5862, nokavējuma nauda Ls 2819,62 un no budžeta atmaksājamā PVN samazinājums Ls 926.

[3] Pieteicēja Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu par Lēmuma atcelšanu, pamatojot to ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicēja 2005.gada 28.decembrī savā īpašumā par Ls 135000 ieguva nekustamo īpašumu */adrese/*, kas sastāvēja no zemes gabala (Ls 90500) un uz tā esošās jaunbūves (Ls 44500).

[3.2] Pieteicēja 2006.gada 28.augustā minēto nekustamo īpašumu pārdeva *I.O.* par Ls 100000, tai skaitā zemes gabalu par Ls 55500 un jaunbūvi par Ls 44500. Jaunbūves vērtības summā kļūdaini (jo to neparedz likums) pirkuma līgumā tika norādīts PVN Ls 6788 apmērā, ko arī VID pieprasa nomaksāt valsts budžetā.

[3.3] Pieteicēja, atsaucoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta 17.[1]daļu, uzskata, ka par nekustamā īpašuma pārdošanu *I.O.* nebija nosakāms PVN, jo starpība starp nekustamā īpašuma iegādes vērtību un pārdošanas vērtību ir Ls 0.

[3.4] Pieteicēja norāda, ka darījuma kopsumma bija Ls 100000 un līgumā nav atsevišķi uzrādīta kopējā summa bez PVN, jo nekustamā īpašuma sastāvā ietilpstošais zemes gabals un jaunbūves ēka tika atsavināta kā viens veselums, nevis atsevišķi objekti, līdz ar to pirkuma līgums nekādā ziņā nav uzskatāms par nodokļu rēķinu.

[4] Atbildētājs tiesai sniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikums nav pamatots.

[5] Administratīvās rajona tiesas sēdē pieteicēja precizējusi pieteikumā ietverto prasījumu, lūdzot atcelt Lēmumu daļā, ar kuru atstāts negrozīts VID Zemgales reģionālās nodaļas 2009.gada 30.septembra lēmums Nr.01-10.02/138 par nekustamā īpašuma */adrese/*, iegādi, nosakot pieteicējai papildus nomaksai valsts budžetā Ls 6788 un ar tā nomaksu saistīto nokavējuma un soda naudu.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 24.janvāra spriedumu pieteicējas pieteikums noraidīts, pamatojoties uz šādiem motīviem.

[6.1] Lietā ir strīds par to, vai atbildētājs pamatoti saistībā ar nekustamā īpašuma */adrese/*, pārdošanu papildus nomaksai budžetā aprēķināja PVN Ls 6788 un ar to saistīto nokavējuma naudu Ls 3265,03.

Tiesa atzinusi, ka sprieduma rezolutīvajā daļā tā lems tikai par Lēmumu daļā par papildus noteiktajiem maksājumiem valsts budžetā saistībā ar nekustamā īpašuma */adrese/*, pārdošanu.

[6.2] Lēmums pamatots ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta otro daļu, kas nosaka, ja persona nelikumīgi izsniedz nodokļa rēķinu, saņem nodokli, ko tai nav tiesību saņemt, VID ir tiesības nelikumīgi saņemtās nodokļa summas bezstrīdus kārtībā piedzīt valsts budžetā un iekasēt soda naudu 100 procentu apmērā no nelikumīgi saņemtās nodokļa summas.

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, tiesa turpmāk pārbaudījusi, vai atbildētājs pamatoti secināja, ka pieteicēja saņēma PVN, ko tai nav tiesību saņemt.

[6.3] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 6.panta pirmās daļas 23.punktā (*redakcijā uz pārbaudāmo periodu*) noteikts, ka ar nodokli neapliek nekustamā īpašuma, arī zemes, pārdošanu, izņemot nelietota nekustamā īpašuma pirmo pārdošanu.

Tiesa secinājusi, ka nekustamā īpašuma */adrese/*, pārdošana nav uzskatāma par nelietota nekustamā īpašuma pirmo pārdošanu, jo īpašums vairākkārtīgi pirkts/pārdots. Minēto apstiprina zemesgrāmatā esošā informācija, kā arī pieteicējas un atbildētāja pārstāvju paskaidrojumi tiesas sēdē. Attiecīgi citētā tiesību norma paredz, ka nekustamā īpašuma */adrese/*, pārdošanas darījums saskaņā ar līgumu nav apliekams ar PVN.

Līguma 2.1.1.2.punktā atsevišķi norādīta nekustamā īpašuma sastāvā esošo ēku vērtība Ls 44500, kas sastāv no ēkas vērtības Ls 37712 un PVN 18% Ls 6788.

Ņemot vērā, ka pieteicēja, saņemot samaksu par nekustamo īpašumu, ir saņēmusi arī PVN Ls 6788 apmērā, secināms, ka pieteicēja ir saņēmusi nodokli, ko tai nebija tiesību saņemt.

[6.4] Tiesa secinājusi, ka pirkuma līgumā ir iekļauta likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta $5.^{1}$daļas 1., 3., 4., 7., 8., 9., 11. un 12.punktā minētā informācija, kurai jābūt ietvertai nodokļu rēķinā.

Nav būtiski, ka konkrētajā gadījumā netika norādīta visa darījuma kopsumma bez nodokļa, jo līgumā atsevišķi tika norādīti atsavināšanas objekti un to vērtības. Savukārt līguma 2.1.1.2.punktā norādīta nekustamā īpašuma sastāvā esošo ēku kopējā vērtība Ls 44500, kas sastāv no ēkas vērtības Ls 37712 apmērā un PVN 18% apmērā, proti, Ls 6788. No minētās informācijas skaidri izsecināma (aprēķināma) darījuma kopsumma bez nodokļa.

Līgums varēja kalpot par nodokļu rēķinu.

[6.5] Tiesai nav bijis pamata secināt, ka pieteicēja būtu pieļāvusi kļūdu, kā rezultātā pirkuma līgumā jaunbūves vērtībā tika iekļauts PVN, ko neparedz likums „Par pievienotās vērtības nodokli". Tiesa, izvērtējot

pieteicējas darbības, nostiprinot līgumu zemesgrāmatā un uz līguma pamata veicot ierakstus grāmatvedības reģistros, uzskatījusi, ka šāds pieteicējas arguments nav pamatots.

[6.6] Pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 22.punktu un 29.panta otro daļu, pieteicējai pamatoti tika aprēķināta nokavējuma nauda par periodu no taksācijas perioda maksāšanas termiņa nākamās dienas (16.09.2006) līdz 2009.gada 5.maijam (audita uzsākšanas diena, 962 dienas). Attiecīgi ir pamatoti noteikta nokavējuma nauda Ls 3265,03 apmērā (Ls 6788 x 0,05% x 962 dienas).

[6.7] Tiesai nav pamata apmierināt pieteikuma precizējumos izteikto lūgumu atcelt Lēmumu daļā arī par papildus aprēķināto soda naudu saistībā ar nekustamā īpašuma pārdošanu, jo ar VID Zemgales reģionālās nodaļas 2009.gada 30.septembra lēmumu Nr.01-10.02/138 tika atcelta pieteicējai papildus nomaksai noteiktā soda nauda (saistībā ar nekustamā īpašuma pārdošanu) Ls 3412 apmērā. Savukārt ar Lēmumu pieteicējai nav uzlikta nomaksai valsts budžetā soda nauda saistībā ar nekustamā īpašuma pārdošanu.

[7] Pieteicēja par spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[7.1] Pieteicēja nepiekrīt spriedumā ietvertajam vērtējumam attiecībā uz to, ka ar nekustamā īpašuma pirkuma līgumu tikuši pārdoti atsevišķi objekti – zemes gabals un ēka, jo tie veido vienu veselumu un nedalītu nekustamu īpašumu, un tie ir nesaraujami saistīti viens ar otru, ko apliecina attiecīgā zemesgrāmatas nodalījuma ieraksti. Tādējādi pieteicēja ir veikusi vienu darījumu.

[7.2] Nevar piekrist tiesas secinājumam, ka pirkuma līgums uzskatāms par nodokļa rēķinu.

Lai līgumu atzītu par nodokļu rēķinu, jākonstatē visi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta $5.^{1}$daļā noteiktās nodokļa rēķina sastāvdaļas.

No līguma nav izsecināms, un tajā nav uzrādīta darījuma kopsumma bez nodokļa, tādējādi nevar piekrist tiesas secinājumam, ka tā ir skaidri aprēķināma. Minētā tiesību norma nepārprotami nosaka nepieciešamību rēķinā norādīt darījumu kopsummu bez nodokļa, nevis to, ka tā kādā veidā būtu aprēķināma atsevišķi.

[7.3] Spriedumā nav izvērtēti pieteicējas argumenti attiecībā uz to, ka nekustamā īpašuma pārdošanas darījums nebija ar PVN apliekams darījums kādā tā daļā. Šim apstāklim ir būtiska nozīme, nosakot, vai saņemtā naudas summa Ls 6788 apmērā ir uzskatāma par nodokli.

[7.4] Spriedumā nav vērtēti paskaidrojumi, ka, lai arī pirkuma līgumā kļūdaini uzrādīts PVN, atbildētājam iesniegtajās deklarācijās darījums tika deklarēts atbilstoši, proti, kā neapliekams darījums.

[8] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 29.maija spriedumu SIA „*/Nosaukums/*" pieteikums tika apmierināts; atcelts ar tā pieņemšanas dienu Lēmums daļā, ar kuru atstāts negrozīts Valsts ieņēmumu dienesta Zemgales reģionālās iestādes direktora 2009.gada 30.septembra lēmums Nr.01-10.02/138 daļā par papildu nomaksai budžetā noteikto pievienotās vērtības nodokli Ls 5862 un nokavējuma naudu Ls 2819,62, un papildu nomaksai budžetā noteikts pievienotās vērtības nodoklis Ls 926 un nokavējuma nauda Ls 445,41.

[9] Izskatot VID iesniegto kasācijas sūdzību, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts) ar 2013.gada 1.februāra spriedumu Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 29.maija spriedums atcēla un lietu nodeva jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[9.1] Dienests iebilst pret to, kā tiesa interpretējusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta piekto un 35.panta ceturto (dienesta lēmumā – otro) daļu.

[9.2] Lietā apspriežama tā likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta piektā un 35.panta ceturtās daļas redakcija, kas bija spēkā darījuma aplikšanas brīdī ar nodokli, jo minētās normas paredz atbildību par šādu darbību. Lēmuma pieņemšanas brīža normas redakcijas aplūkojamas tikai tiktāl, ciktāl tās mīkstina tiesiskās sekas. Tomēr tam nav izšķirošas nozīmes aplūkojamā lietā, jo normas saturiski nav mainījušās.

[9.3] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" likuma 8.panta piektās daļas 2.teikums noteic, ka jebkura pievienotās vērtības nodokļa summa, kas samaksāta saskaņā ar nodokļa rēķinu, kura izsniedzējam nav tiesību tādu izsniegt, personai, kura ir izsniegusi rēķinu, šī summa jāiemaksā valsts budžetā. Arī likuma 35.panta ceturtā daļa noteic atbildību, ja persona nelikumīgi izsniedz nodokļa rēķinu, saņem nodokli, ko tai nav tiesību saņemt, vai ar nodomu veic citas šajā likumā neatļautas darbības. Šādā gadījumā Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības bezstrīdus kārtībā piedzīt valsts budžetā nelikumīgi saņemtās nodokļa summas un iekasēt soda naudu 200 procentu *(lēmuma pieņemšanas laikā norma noteica, ka 100 procentu)* apmērā no nelikumīgi saņemtās nodokļa summas.

[9.4] Tā kā likums nodala apliekamus un neapliekamus darījumus, likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta piektā daļa un 35.panta ceturtā daļa veido vienotu normu sistēmu, kuras mērķis ir novērst pievienotās vērtības nodokļa nepamatotu pieprasīšanu darījumos, kuri atbilstoši likumam nav apliekami ar nodokli. Šādos gadījumos likums paredz pienākumu nepamatoti saņemto summu iemaksāt valsts budžetā.

[9.5] Tiesa uzskatījusi, ka, tā kā darījums nebija apliekams ar nodokli, tad iekasētā summa nav nodoklis un valsts to nevar prasīt. Taču tiesa nav ievērojusi, ka pieteicējas pieprasītā summa no pircēja līgumā tika tieši nosaukta kā pievienotās vērtības nodoklis un likuma „Par pievienotās

vērtības nodokli" 8.panta piektā daļa un 35.panta ceturtā daļa tieši jau pēc sava teksta (gan sistēmas un mērķa) attiecas uz šādām situācijām, t.i., kad no citas personas pieprasīts maksāt pievienotās vērtības nodokli, lai gan tāds nav jāmaksā.

[9.6] Nav nozīmes tam, vai summu kā nodokli saņēmusi apliekamā vai neapliekamā persona, jo nodokļa rēķinu izraksta par ar nodokli apliekamu darījumu (likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta ceturtā daļa). Tādēļ arī likuma 8.panta piektās daļas 2.teikumā nav lietots jēdziens „apliekamā persona", bet gan nodokļa rēķina „izsniedzējs" un „persona".

[9.7] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta 5.[1]daļa noteic, kādas ir nodokļa rēķina sastāvdaļas. Lai arī likuma teksts vairāk attiecas uz dokumenta formu un sastāvdaļām, noteicošais, lai dokumentu atzītu par rēķinu, ir tā funkcija, t.i., vai tas atspoguļo darījuma saturu, pieprasījumu maksāt darījuma summu un nodokli. Tādējādi, ja jau vien uz līguma pamata ir veikts maksājums, tostarp arī nodokļa samaksa, tad nav iemesla iebilst, ka līgums nav rēķins.

[10] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[11] Izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[12] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi, ka soda nauda saistībā ar strīdus darījumu pieteicējai nav aprēķināta, ievērojot to, ka augstāka iestāde nav varējusi pasliktināt pieteicējas stāvokli. Līdz ar to apgabaltiesai ir jānoskaidro, vai iestāde ir pamatoti uzdevusi pieteicējai iemaksāt valsts budžetā PVN summu Ls 6788 apmērā un ar to saistīto nokavējuma naudu.

[13] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 350.panta pirmo daļu tiesību normu interpretācija (tulkojums), kas izteikts kasācijas instances tiesas spriedumā, ir obligāta tiesai, kura šo lietu izskata no jauna.

[14] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta piektās daļas 2.teikums noteic, ka jebkura pievienotās vērtības nodokļa summa, kas samaksāta saskaņā ar nodokļa rēķinu, kura izsniedzējam nav tiesību tādu izsniegt, personai, kura ir izsniegusi rēķinu, šī summa jāiemaksā valsts budžetā. Arī likuma 35.panta ceturtā daļa noteic atbildību, ja persona nelikumīgi izsniedz nodokļa rēķinu, saņem nodokli, ko tai nav tiesību saņemt, vai ar nodomu veic citas šajā likumā neatļautas darbības. Šādā gadījumā Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības bezstrīdus kārtībā piedzīt valsts budžetā nelikumīgi saņemtās nodokļa summas un iekasēt soda naudu

200 procentu *(lēmuma pieņemšanas laikā norma noteica, ka 100 procentu)* apmērā no nelikumīgi saņemtās nodokļa summas.

[15] Izskatāmajā gadījumā Senāts ir atzinis, ka likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta piektā daļa un 35.panta ceturtā daļa veido vienotu normu sistēmu, kuras mērķis ir novērst pievienotās vērtības nodokļa nepamatotu pieprasīšanu darījumos, kuri atbilstoši likumam nav apliekami ar nodokli. Šādos gadījumos likums paredz pienākumu nepamatoti saņemto summu iemaksāt valsts budžetā.

Tāpat Senāts ir atzinis, ka nav pamata konkrētajā gadījumā līgumu neatzīt par rēķinu, ja uz šī līguma pamata ir veikts maksājums, tostarp arī nodokļa samaksa.

[16] Apgabaltiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicēja, atsavinot nekustamo īpašumu */adrese/*, ir nepamatoti pirkuma līgumā norādījusi PVN summu Ls 6788 (18% no Ls 37712) par darījumu, kas nebija apliekams ar PVN. Tāpat lietā nav strīda, ka nekustamā īpašuma pircēja *I.O.* ir samaksājusi pieteicējai līgumā norādīto PVN summu Ls 6788 apmērā.

[17] Ievērojot iepriekš [14] – [16] minēto, apgabaltiesa secina, ka VID ir tiesiski licis pieteicējai nepamatoti saņemto PVN summu Ls 6788 apmērā iemaksāt valsts budžetā, kā arī pamatoti aprēķinājis ar to saistīto nokavējuma naudu.

[18] Ņemot vērā iepriekš secināto, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums ir noraidāms, jo nav pamata Lēmuma atcelšanai tā pārsūdzētajā daļā.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 13.janvāra lēmuma Nr.22.4/1565 atcelšanu daļā, ar kuru atstāts negrozīts Valsts ieņēmumu dienesta Zemgales reģionālās nodaļas 2009.gada 30.septembra lēmums Nr.01-10.02/138 par nekustamā īpašuma */adrese/*, iegādi, nosakot pieteicējai papildus nomaksai valsts budžetā 6788 latus un ar tā nomaksu saistīto nokavējuma naudu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents M.Birzgalis

Tiesneši K.Berķis

A.Šteinberga